

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en rejsegarantifond

(Dækning af tab ved køb af visse transportydelser i tilfælde af rejseudbyderes konkurs)

§ 1

I lov nr. 315 af 14. maj 1997 om en rejsegarantifond, som ændret ved lov nr. 164 af 15. marts 2000, lov nr. 207 af 29. marts 2004 og lov nr. 513 af 17. juni 2008 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »et rejsearrangement« til: »en rejseydelse«, »Rejsearrangement« til: »Rejseydelse«, »rejsearrangementer« til: »rejseydelser« og »rejsearrangementet« til: »rejseydelsen«.

2. Overalt i loven ændres »Arrangør« til: »Rejseudbyder«, »arrangør« til: »rejseudbyder«, »Arrangører« til: »Rejseudbydere«, »arrangører« til: »rejseudbydere«, »Arrangørers« til: »Rejseudbydere«, »arrangørers« til: »rejseudbyderes«, »arrangøren« til: »rejseudbyderen«, »arrangørs« til: »rejseudbyders«, »arrangørens« til: »rejseudbyderens«, »rejsearrangør« til: »rejseudbyder«.

3. § 1, stk. 1, affattes således:

»Rejsegarantifonden er en privat selvejende institution. Fonden yder kunder bistand i henhold til §§ 5 og 6, når en kunde har indgået aftale om en forudbetalt rejseydelse til privat brug med en registreringspligtig rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder, jf. dog § 21.«

4. I § 1, stk. 2, ændres »rejser« til: »rejseydelser«.

5. § 2, stk. 1, affattes således:

»Ved en rejseydelse forstås:

- 1) En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af rejseudbyderen udbydes samlet eller har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:
 - a) Transport.
 - b) Indkvartering.
 - c) Anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.
- 2) En ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme rejseudbyder eller formidler, men som ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Transport og anden turistmæssig ydelse, som ikke har en varighed på over 24 timer, men har en samlet pris på over 1.000 kr.
- 4) Flytransport.
- 5) Billeje i udlandet formidlet af en dansk rejseudbyder.«

6. § 3 affattes således:

»§ 3. Som rejseudbyder anses enhver, der i eget navn til kunder udbyder eller sælger rejseydelser direkte eller gennem en formidler, medmindre denne virksomhed alene udøves lejlighedsvist.

Stk. 2. Som formidler anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en national rejseudbyders navn.

Stk. 3. Som formidler for en udenlandsk rejseudbyder anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en udenlandsk rejseudbyders navn.«

7. § 5, *stk. 1-4*, affattes således:

»Når en kunde har indgået aftale om en rejseydelse til privat brug, kan kunden få beløb, der er erlagt som betaling for en rejseydelse, godtgjort af fonden, hvis rejseudbyderens eller formidleren for en udenlandsk rejseudbyders økonomiske forhold har medført, at en rejseydelse ikke kan påbegyndes. Hvis rejseydelsen af samme grund afbrydes, kan kunden kræve godtgørelse fra fonden for den del af vederlaget, som svarer til de ydelser, der ikke er opfyldt over for kunden.

Stk. 2. Medfører en rejseudbyders eller formidler for en udenlandsk rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

Stk. 3. Medfører en rejseudbyders eller formidler for en udenlandsk rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende overnatningsmuligheder samt andre væsentlige fornødenheder, skal fonden sørge herfor eller yde en rimelig godtgørelse.

Stk. 4. Fonden kan endvidere yde kunden en rimelig godtgørelse for tab, der skyldes en rejseudbyders eller formidler for en udenlandsk rejseudbyders økonomiske forhold.«

8. I § 5 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Fonden kan yde godtgørelse til en formidler, der som følge af de økonomiske forhold hos en rejseudbyder, der sælger flytransport, jf. § 2, *stk. 1*, nr. 4, har opfyldt kundens krav.«

Stk. 6 bliver herefter *stk. 7*.

9. § 6 affattes således:

»§ 6. Anmodning fra kunden om godtgørelse i henhold til § 5 skal fremsættes over for fonden inden rimelig tid, dog senest 1 år efter, at rejseydelsen er afsluttet eller det er åbenbart, at rejseydelsen ikke vil blive gennemført.«

10. § 7, *stk. 1*, affattes således:

»Fonden indtræder i kundens krav, herunder i kundens krav mod internationale kortselskaber i forbindelse med rejseydelser købt med internationale betalingskort, i det omfang den har fyldestgjort disse. Fonden har ret til at få de udgifter, som den har afholdt i forbindelse med hjemtransport og anden bistand, jf. § 5, *stk. 2 – 6*, godtgjort.«

11. § 8, *stk. 1*, affattes således:

»Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, der sælger forudbetalte rejseydelser til privat brug, skal foretage anmeldelse til Rejsegarantifonden, som registrerer og underretter de pågældende om optagelse i registret.«

12. § 8, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, der sælger forudbetalte rejseydelser til privat brug, må kun udbyde og sælge rejseydelser, såfremt de er registreret i Rejsegarantifonden.«

13. I § 8, *stk. 3*, ændres »*stk. 4-6*.« til: »*stk. 4-5*.«

14. § 8, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. En rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyder skal stille en garanti, jf. dog § 23, stk. 2. Garantien fastsættes som nævnt i nr. 1 -7, dog kan garantien ikke overstige 100 mio. kr.

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 500.000 kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 15 mio. kr., er garantien 750.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 15 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.
- 5) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
- 6) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 250 mio. kr., er garantien 2 mio. kr.
- 7) Ved en omsætning på mere end 250 mio. kr. er garantien på 2,5 mio. kr. og en yderligere garanti på 1 mio. kr. for hver 100 mio. kr., omsætningen overstiger 250 mio. kr.«

15. § 8, stk. 6, ophæves, og stk. 7-9 bliver herefter stk. 6-8.

16. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fondens bestyrelse kan fastsætte, at rejseudbydere og formidlere for en udenlandsk rejseudbyder skal betale et bidrag pr. rejsedeltager i en rejseudbydere, der er omfattet af fondens dækning. Størrelsen af fondens formue og bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi – og erhvervsministeren.«

17. § 10 affattes således:

»§ 10. Fondens bestyrelse består af en formand og 8 medlemmer, der udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren. Af de 8 medlemmer repræsenterer 2 de i fonden registrerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske arrangører, 2 de i fonden registrerede flyselskaber og formidlere for udenlandske flyselskaber og 4 kunderne. Bestyrelsen og en stedfortræder for formanden udnævnes for 3 år.«

18. § 14 affattes således:

»§ 14. Fonden kan fastsætte bestemmelser om, at garantien eller bidraget nedsættes eller bortfalder for en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder.«

19. § 20 affattes således:

»§ 20. Pligten til at lade sig registrere i fonden omfatter her i landet etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, der sælger forudbetalte rejseudbydere til privat brug.«

20. § 21 affattes således:

»§ 21. Fonden dækker ikke rejseudbydere, der er markedsført og solgt i udlandet.«

21. I § 23, stk. 2, ændres »stk. 3-6.« til: »stk. 3-5.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund	5
2. Gældende ret.....	6
3. Lovforslagets indhold.....	6
3.1. Udvidelse af den eksisterende rejsegarantiordning	6
3.2. Rejseudbydere etableret i Danmark	7
3.3. Rejseydelser	7
3.4. Finansiering.....	8
3.5. Fælles rejseankenævn.....	8
4. Økonomi- og erhvervsministeriets overvejelser.....	9
4.1. Anden transport end flyrejser.....	9
4.2. Indkvartering.....	9
4.3. Anden væsentlig turistmæssig ydelse	10
4.4. Frivillig tilslutning for udenlandske udbydere/formidlere	10
4.5. National ordning.....	11
4.6. Forsikringsordning	11
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	12
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.....	12
7. Administrative konsekvenser for borgerne.....	12
8. Miljømæssige konsekvenser.....	13
9. Forholdet til EU-retten	13
10. Hørte myndigheder og organisationer mv.	13
11. Sammenfattende skema	13

1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er at udvide den eksisterende konkursbeskyttelse i forbindelse med private ferierejser. Baggrunden for forslaget er, at rejse-sektoren i de senere år har gennemgået væsentlige ændringer, og forbrugernes rejsemønstre har ændret sig.

I det foreliggende forslag er der lagt op til at udvide ordningen med individuelle flyrejser og billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder. Samtidig præciseres det i bemærkningerne, at også krydstogter bliver omfattet af begrebet pakkerejser og dermed fondens dækningsområde. Andre områder og ydelser har været overvejet, men det er vurderingen, at det ikke umiddelbart er muligt at medtage disse på nuværende tidspunkt. Økonomi- og Erhvervsministeriet vil arbejde videre hermed.

Rejsegarantifonden administrerer rejsegarantiordningen, og den yder i dag dækning til kunder, der har købt en pakkerejse, hvor arrangøren på grund af sine økonomiske forhold ikke kan opfylde sine forpligtigelser. Denne dækning foreslås udvidet til også at dække flytransport og billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder.

Baggrunden for lovforslaget er, at rejse-sektoren i de senere år har gennemgået væsentlige ændringer. Den gældende lov blev første gang indført i 1979, hvor forbrugernes typiske rejsemåde var pakkerejser. Siden da har forbrugernes rejsemønstre ændret sig, så der i dag er et stigende antal kunder, der selv sammensætter deres rejse – typisk via internettet. Dette mønster blev allerede tydeligt i Forbrugerstyrelsens ”Analyse af finansieringsmodeller for konkurssikring af rejsekunder og mulighederne for at udvide Rejsegarantifondens dækningsområde” fra 2005, hvoraf det fremgår, at den generelle rejseaktivitet er steget, mens antallet af pakkerejser er faldende. Dette tyder på, at relativt flere forbrugere i dag vælger selv at sammensætte deres ferie.

Kunder, der køber flytransporten og billeje i udlandet separat, får ikke dækket eventuelle tab. Dette blev bl.a. aktuelt i oktober 2008, hvor et stort flyselskab gik konkurs, og de kunder, der havde købt en flyrejse hos flyselskabet, mistede de penge, de havde forudbetalt for deres flyrejser.

Det er på nuværende tidspunkt uvist, om og hvornår der kommer fælles europæiske regler på området. For at sikre forbrugerne en bedre beskyttelse ved konkurser i flybranchen indføres der en national ordning. Der henvises til bemærkningerne til pkt. 4.5.

2. Gældende ret

Rejsegarantifonden yder som nævnt dækning til kunder, der har købt en pakkerejse, hvor arrangøren på grund af sine økonomiske forhold ikke kan opfylde sine forpligtigelser. En pakkerejse er et rejsearrangement, hvor forbrugerne køber en kombination af minimum to af følgende elementer: a) transport, b) indkvartering eller c) anden væsentlig turistmæssig ydelse.

For at være omfattet af lov om en Rejsegarantifond er det i dag en forudsætning, at rejsearrangøren/formidleren er etableret i Danmark. Det vil sige, at vedkommende har et egentligt forretningssted eller en fast repræsentant i Danmark. Det afgørende for, om en virksomhed er etableret, er, om udbyderen har et fysisk kontor/fast forretningssted i Danmark. En hjemmeside er ikke i sig selv nok til at statuere, at udbyderen er "etableret her i landet". Det betyder, at pakkerejser købt hos en udenlandsk arrangør, der ikke er etableret i Danmark, ikke er omfattet af den eksisterende garantiordning.

Konsekvensen af ændringerne i forbrugernes adfærd på rejsemarkedet er, at stadig flere ferierejser ikke er dækket af Rejsegarantifonden.

Rejsegarantifonden finansierer og sekretariatsbetjener et rejseankenævn, jf. lovens § 1, stk 2. Indtil 1. april 2008 var der et godkendt, privat rejseankenævn, der behandlede klager over såvel pakkerejser som flyrejser og var finansieret via pakkerejsearrangørernes bidrag til Rejsegarantifonden. Pakkerejsearrangørerne og flyselskaberne kunne ikke nå til enighed om en fremtidig finansiering af et fælles nævn for både pakkerejser og flyrejser, og derfor oprettede Forbrugerrådet, Foreningen af Rejsearrangører i Danmark (RID) og Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) den 1. april 2008 Pakkerejseankenævnet. Nævnet behandler ikke klager over flyrejser. Klager over flyrejser behandles af Forbrugerklagenævnet.

Rejsegarantifonden sekretariatsbetjener og finansierer ankenævnet.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Udvidelse af den eksisterende rejsegarantiordning

Det foreslås, at forbrugerbeskyttelsen ved køb af flytransport og billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder forbedres, således at flytransport og billeje i udlandet til privat brug er dækket af Rejsegarantifonden. Det foreslås ligeledes, at loven ændres så pakkerejser, der i dag er konkursdækket, uanset om der er tale om rejser til privat brug eller erhvervsrejser, ligeledes kun er konkursdækket, hvis der er tale om en pakkerejse til privat brug.

Pakkerejser til erhvervsmæssig brug udgør kun en mindre del af pakkerejsemarkedet, da pakkerejser hovedsageligt bliver købt af forbrugere, der skal på ferie. Formålet med den nuværende garantiordning er primært at beskytte forbrugerne og ikke erhvervslivet. Da pakkerejser til erhvervsmæssig brug har udgjort en mindre del af pakkerejsemarkedet, har det hidtil ikke været proportionalt med de administrative byrder at sondre mellem pakkerejser til henholdsvis privat og erhvervsmæssig brug i loven. Flytransport og billeje i udlandet bliver derimod i høj grad også solgt til erhvervsmæssig brug. Derfor vurderes det, at det i den foreslåede udvidelse af garantiordningen til også at omfatte flytransport og billeje i udlandet vil være hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med formålet med den nuværende ordning at sondre mellem pakkerejser, flytransport og billeje i udlandet til henholdsvis privat og erhvervsmæssig brug.

Afgrænsningen af, hvorvidt der er tale om en rejseydelse til privat brug eller en erhvervsrejse, skal defineres i henhold til § 4 a i købeloven. Heraf fremgår det, at ved et forbruger køb forstås et køb, som en køber (forbruger) foretager hos en erhvervsdrivende, der handler som led i sit erhverv, når køberen hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Sælgeren har bevisbyrden for, at købet ikke er et forbruger køb. Som forbruger-

køb anses endvidere køb fra ikke-erhvervsdrivende, hvis aftalen om køb er indgået eller formidlet for sælgeren af en erhvervsdrivende.

Der er alene et behov for at beskytte de forbrugere, der har forudbetalt deres rejseydelse, og som kan miste denne forudbetaling, hvis rejseudbyderen på grund af økonomiske forhold ikke kan opfylde sine forpligtigelser. De nuværende regler sonderer ikke mellem, om et rejsearrangement er forudbetalt eller ej. Dette medfører, at alle arrangører og formidlere for udenlandske arrangører skal registreres i Rejsegarantifonden, uanset om de modtager forudbetaling eller ej. Dette giver ikke mening i forhold til, at det alene er forudbetalte ydelser, der er beskyttet af rejsegarantiordningen. Og det er derudover forbundet med administrative byrder for erhvervslivet.

Derfor foreslås det, at loven ændres, så det alene er rejseudbydere, der opererer med forudbetaling, der skal foretage anmeldelse og registreres i fonden.

Den foreslåede ændring af loven indebærer, at udbydere og formidlere fremover skal kunne skelne mellem rejser til privat brug og rejser til erhvervsmæssig brug. Det vil imidlertid være frit for den enkelte udbyder og formidler at vælge den mest hensigtsmæssige løsning, herunder som led i indretningen af deres elektroniske system, til at skelne mellem rejser til privat brug og til erhvervsmæssig brug. Det vil på samme måde være frit for den enkelte udbyder og formidler at indrette deres system for så vidt angår opkrævning af gebyret til Rejsegarantifonden.

3.2. Rejseudbydere etableret i Danmark

Det foreslås, at forudsætningen i den nugældende lov om, at rejsearrangøren/formidleren skal være etableret i Danmark for at være omfattet af loven, videreføres, således at det alene er rejseudbydere, der er etableret i Danmark, som bliver omfattet af loven. Det, som er afgørende for, om en rejseudbyder er etableret i Danmark, er, om arrangøren har et forretningssted eller en repræsentant i Danmark, som kunderne fysisk kan henvende sig til. En dansk hjemmeside på internettet er efter Rejsegarantifondens praksis ikke tilstrækkeligt til, at udbyderen kan siges at være etableret i Danmark.

Det er uden betydning, hvilket land rejseydelsen udgår fra, eller om ferien finder sted i udlandet eller i Danmark.

Det er meget vanskeligt at komme med præcise tal for, hvor mange rejseudbydere af flytransport og billeje i udlandet, der vil blive omfattet af en udvidelse, og dermed er det vanskeligt at vurdere de samlede konsekvenser for erhvervslivet. For flytransports vedkommende skyldes dette, at det ikke alene kræver et overblik over de danske flyselskaber, men også over hvor mange udenlandske flyselskaber der er etableret i Danmark, samt hvor mange virksomheder der er etableret i Danmark, som udbyder flybilletter.

Der er i dag 23 flyselskaber, der har en dansk licens udstedt af Statens Luftfartsvæsen til at udføre trafikflyvning. Tallet dækker de flyselskaber, der har licens til kommerciel lufttransport og således ikke fx "rundflyvning" mv. Der vil ud fra disse oplysninger således være 23 danske flyselskaber, der vil være omfattet af ordningen.

Derudover er en del af de udenlandske flyselskaber etableret i Danmark. En række af de udenlandske flyselskaber har således kontor i Danmark, hvor kunder fysisk kan henvende sig. Disse flyselskaber vil således blive omfattet af ordningen og vil skulle foretage anmeldelse og registreres i Rejsegarantifonden.

Endelig er der en række rejsebureauer og lignende virksomheder, der er formidlere for danske eller udenlandske flyselskaber. Der kan både være tale om store rejseudbydere, som både arrangerer pakkerejser og udbyder flytransport separat, og mindre formidlere for både danske og udenlandske rejseudbydere af flytransport. Branchen har oplyst, at de almindeligvis opererer med et tal på omkring 1.000 udbydere af flytransport etableret i Danmark.

3.3. Rejseydelser

Det foreslås, at fortolkningen af begrebet rejseydelse opdateres, så det imødekommer forbrugernes nuværende rejsemønstre.

Den nugældende lov blev som nævnt i pkt. 1 indført i 1979, hvor forbrugernes typiske rejsemåde var pakkerejser. Siden da har både forbrugerens måde at sammensætte rejser på og selve rejseformerne ændret sig. Et eksempel herpå er udbredelsen af krydstogtrejser. I den nugældende lov er krydstogter alene omfattet, såfremt det indgår i et rejsearrangement. Efter de nugældende regler er sejladsløs inkludering af kahyt som udgangspunkt ikke et rejsearrangement i sig selv. Dette er ikke i overensstemmelse med forbrugernes rejseformer. Derudover kan det virke selvmodsigende, at et krydstogt, der består af både transport og indkvartering, og hvor formålet er ferie, ikke er et rejsearrangement.

Det foreslås derfor, at det af bemærkningerne klart fremgår, at et krydstogt skal betragtes som en pakkerejse i sig selv, som er omfattet af ordningen.

3.4. Finansiering

Rejsegarantifonden er i dag finansieret ved bidrag fra pakkerejsearrangørerne og skal dække tab ved køb af pakkerejser.

Det er tanken, at loven administreres således, at der oprettes to særskilte "fondskasser" inden for Rejsegarantifonden. Den ene fondskasse skal videreføre den eksisterende garantifond og vil i lighed med den eksisterende kun skulle dække tab på pakkerejser og andre rejsearrangementer, jf. den nugældende lovs § 2, stk. 1, nr. 1, 2 og 3 samt § 2, stk. 2. Den anden fondskasse skal dække tab på flytransport og billeje i udlandet, jf. § 2, stk. 1, nr. 5. Flyfondskassen skal således opbygges fra grunden.

Baggrunden for den påtænkte fondskonstruktion er at sikre, at midlerne i den eksisterende Rejsegarantifond alene bruges til at dække forbrugernes tab på pakkerejser og ikke tab på flytransport og billeje i udlandet.

Det fremgår af § 9, stk. 2, i den nugældende lov, at fondens formue løbende skal svare til de to største tab, som fonden har lidt siden 1997. Dette kriterium foreslås bibeholdt for den påtænkte fondskasse, der skal dække tab på pakkerejser, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 15. De seneste beregninger fra Rejsegarantifonden viser, at fondens formue for at leve op til dette krav bør være 50 mio. kr. Efter flere konkurser hos pakkerejsearrangører i 2008 er rejsearrangørerne siden 1. januar 2009 blevet opkrævet 20 kr. pr. deltager i et rejsearrangement, således at fondens formue kan blive opbygget og dermed opfylde lovens krav.

Hvad angår den påtænkte fondskasse, der skal dække tab på flytransport og billeje i udlandet, findes der ikke, på samme måde som for den eksisterende Rejsegarantifond, data for, hvor store omkostningerne har været ved de sidste to konkurser i flybranchen og hos danske formidlere af billeje i udlandet. Det må derfor baseres på et skøn, hvor stor formuen i denne fondskasse skal være. Umiddelbart vurderes det, at markedet for flytransport er betydeligt større end markedet for pakkerejser, hvor fondens formue skal være på 50 mio. kr. Dertil kommer markedet for billeje i udlandet. Derfor foreslås det, at størrelsen på formuen i den fond, der skal dække tab på flytransport og billeje i udlandet, fastsættes til 200 mio. kr.

Der er ikke tilgængelige data for, hvor mange flyrejser og hvor mange biler, lejet hos en dansk formidler til brug i udlandet til privat brug, der er købt hos rejseudbydere etableret i Danmark og som dermed vil blive omfattet af den foreslåede udvidelse af rejsegarantiordningen. For at sikre størst ensartethed mellem de to "fondskasser", foreslås det, at bidraget pr. flyrejse og pr. bil lejet hos en dansk formidler til brug i udlandet fastsættes til 20 kr. Når fondens formue er på 200 mio. kr., skal der ikke længere betales bidrag. Hvis fondens formue kommer under 200 mio. kr., kan fondens bestyrelse fastsætte, at rejseudbydere af flytransport igen skal betale et bidrag til fonden. Bidragets størrelse fastsættes på dette tidspunkt af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Det foreslås, at administrationen af disse særskilte fondskasser varetages af den eksisterende Rejsegarantifond.

3.5. Fælles rejseankenævn

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af loven vil det være naturligt, at der oprettes et fælles rejseankenævn, der skal behandle klager over både pakkerejser, flytransport og billeje i udlandet formidlet gennem en dansk udbyder. Som nævnt i pkt. 2 har Pakkerejseankenævnet siden 1. april 2008 behandlet klager over pakkerejser, mens Forbrugerklagenævnet har behandlet klager over flyrejser.

Det foreslås på denne baggrund, at Pakkerejseankenævnet bliver omdannet til et rejseankenævn, der både behandler klager over pakkerejser og flytransport.

Rejseankenævnet finansieres gennem administrationsbidraget til fonden, jf. den nuværende lovs § 9, stk. 1.

Rejseankenævnet skal godkendes af Økonomi – og Erhvervsministeriet i henhold til lov om forbrugerklager. Denne godkendelse sikrer, at rejseankenævnets vedtægter indeholder bestemmelser om ankenævnets sammensætning og sagsbehandling, som er betryggende for såvel forbrugerne som rejsebranchen.

4. Økonomi- og erhvervsministeriets overvejelser

Den nuværende rejsegarantiordning indebærer som nævnt, at der ydes konkursdækning af pakkerejser, der består af minimum to af følgende elementer: a) transport, b) indkvartering eller c) anden væsentlig turistmæssig ydelse. Det er i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget blevet overvejet, hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at yde dækning til kunder, der har købt separate ydelser i form af anden transport end flyrejser, indkvartering og anden væsentlig turistmæssig ydelse, hvis udbyderen af disse ydelser på grund af økonomiske forhold ikke kan opfylde sine forpligtigelser.

4.1. Anden transport end flyrejser

Det har været overvejet, om udvidelsen også bør omfatte anden separat erhvervet transport end flytransport og billeje i udlandet formidlet gennem en dansk udbyder, som fx bus-, tog- og skibsurejser.

En sådan udvidelse af rejsegarantiordningen vil være en væsentlig udvidelse i forhold til den eksisterende garantiordning. Det vil blive svært at skelne mellem ferierejser og den almindelige dagligdags transport. Fx vil en weekendtur med toget eller bussen til København for at besøge familien kunne betegnes som en ferie, som dermed ville blive omfattet. Dette medfører en væsentlig udvidelse af formålet med at beskytte forbrugere, der har lidt tab i forbindelse med køb af ferierejser, da alle former for transport ville blive omfattet.

En sådan udvidelse vil også betyde, at der vil blive stillet krav til en række små erhvervsdrivende, som vil være uforholdsmæssige i forhold til beskyttelsesbehovet. Fx vil den lokale færgeoverfart eller det lokale busselskab skulle foretage anmeldelse og registreres i fonden. Derudover vil den skulle stille garanti og betale administrationsbidrag.

Der er blevet peget på, at ordningen ville blive mere gennemskuelig, hvis alle former for transport, som fx bus-, tog- og skibsurejser bliver omfattet. Både bus-, tog- og skibsurejser kan i nogle tilfælde have det samme turistmæssige formål som en flyrejse. Samtidig er der i dag pakkerejseselskaber, der sælger fx busurejser uden indkvartering, og som kører til de samme destinationer. Prismæssigt kan der også være en hvis lighed med flyrejser.

Samlet set vil der være en række ulemper ved at udvide ordningen til også at omfatte anden transport end flytransport. Som nævnt vil det medføre væsentlige afgrænsningsvanskeligheder og dermed risiko for, at også almindelig dagligdags transport vil blive omfattet, det vil indebære en række uforholdsmæssige administrative byrder for de små transportudbydere, og endelig vil det medføre en væsentlig udvidelse af administrationen af ordningen. Hertil kommer, at denne type transport typisk ikke er forudbetalt, og at der sjældent foretages særskilt registrering af den enkelte kunde. På den baggrund er vurderingen, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at udvide loven til også at omfatte anden transport end flyrejser.

4.2. Indkvartering

Det har været overvejet, om udvidelsen skulle omfatte separat erhvervet indkvartering, dvs. indkvartering i Danmark og indkvartering i udlandet solgt af en dansk etableret udbyder.

Et sådant tiltag ville medføre væsentlige administrative byrder for udbydere af indkvartering. Det er ikke muligt at give et præcist billede af, hvor mange hoteller mv., der opererer med forudbetalt indkvartering og som i givet fald vil blive omfattet, men tal fra Danmarks Statistik viser, at der i 2006 var ca. 1600 hoteller, vandrerhjem, campingpladser og anden værelsesudlejning. Dette tal dækker både over store hoteller, men også over små pensionater o.l., der alene lejer værelser ud om sommeren, og som derigennem er med til at variere udbuddet af indkvarteringsmuligheder og dermed gøre Danmark og lokalsamfundene mere attraktive

for turister. Udover udbydere af indkvartering i Danmark, vil en sådan udvidelse også omfatte udbydere af indkvartering i udlandet, som er etableret i Danmark.

Hvis indkvartering bliver omfattet af rejsegarantiordningen, vil det således indebære, at op til 1600 udbydere af indkvartering vil blive pålagt væsentlige administrative byrder.

Hvis op til 1600 nye virksomheder skal foretage anmeldelse og registreres i Rejsegarantifonden og eventuelt stille garanti, vil det medføre en betydelig udvidelse i forhold til det antal virksomheder, som er registreret i fonden i dag. Det vil medføre, at administrationen af ordningen bliver væsentligt udvidet, da antallet af registrerede virksomheder vil stige voldsomt.

Det er blevet påpeget, at indkvartering er et element i en pakkerejse. Dette er udtryk for, at en ferie som udgangspunkt består af transport til et givent sted og indkvartering på dette sted. I forlængelse af dette, er det blevet anført, at kørselv-ferier, hvor forbrugeren køber indkvartering i udlandet hos en dansk etableret udbyder, men selv sørger for transporten, er sammenlignelige med pakkerejser, og derfor bør være omfattet af rejsegarantiordningen.

Samlet set vil en udvidelse af ordningen til også at omfatte indkvartering indebære, at op til 1600 virksomheder vil blive omfattet af ordningen. Dette vil medføre en række administrative byrder for virksomhederne, som i sidste ende kan være med til at mindske udbuddet af overnatningsmuligheder for turister i Danmark. Derudover vil det indebære væsentlige administrative byrder for danske udbydere af indkvartering, der ikke vurderes at stå mål med beskyttelseshensynet. På den baggrund er det vurderingen, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at udvide loven til også at omfatte indkvartering.

4.3. Anden væsentlig turistmæssig ydelse

I den nugældende lov kan en del af pakkerejsen være ”anden turistmæssig ydelse”, som ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen. I praksis har Rejsegarantifonden fortolket det således, at ydelsen enten kan være væsentlig for kundens formål med rejsen eller væsentlig i økonomisk henseende. Ydelsen er væsentlig for kundens formål med rejsen, hvis det stort set kun er på grund af den turistmæssige ydelse, at kunden har købt rejsen. Ydelsen er som udgangspunkt økonomisk væsentlig, hvis den udgør mere end 25 pct. af det samlede produkt.

I forhold til transport og indkvartering er det ikke muligt at opstille en præcis afgrænsning af, hvilke ydelser der har karakter af ”anden væsentlig turistmæssig ydelse”, da det afhænger af formålet og/eller det økonomiske omfang af ydelsen. Det betyder, at alle serviceydelser som udgangspunkt kunne være omfattet, hvis anden væsentlig turistmæssig ydelse blev omfattet af loven. Eksempler på pakkerejser, hvor der indgår en anden væsentlig turistmæssig ydelse, kan fx være:

- a) Fly ud fredag, fodboldkamp lørdag og fly hjem søndag, hvor kunden selv sørger for indkvartering. Fodboldkampen vil i dette eksempel være en anden væsentlig turistmæssig ydelse.
- b) Hotel i to nætter samt operabillet, hvor kunden selv kører. Operabilletten vil i dette eksempel være en anden væsentlig turistmæssig ydelse.
- c) Indkvartering på en kro i en weekend og fx green-fee eller bridgekursus, hvor kunden selv kører. Green-fee eller bridgekurset vil i dette eksempel være en anden væsentlig turistmæssig ydelse.

Samlet set er det således svært at opstille en præcis afgrænsning af, hvornår ”anden væsentlig turistmæssig ydelse” er væsentlig, når den er købt som en enkeltstående ydelse, da det afhænger af formålet med rejsen. I nogle tilfælde kan fx en fodboldkamp, koncert eller en runde golf således være en turistmæssig ydelse. Hvis anden væsentlig turistmæssig ydelse blev omfattet af rejsegarantiordningen, vil det indebære, at alle udbydere af ydelser, der for én kunde ville have et væsentlig turistmæssigt formål, skulle være omfattet af ordningen. På den baggrund er det vurderingen, at hvis ”anden turistmæssig ydelse” bliver omfattet af rejsegarantiordningen, vil det medføre væsentlige administrative byrder for erhvervslivet, der på ingen måde vurderes at stå mål med beskyttelseshensynet.

4.4. Frivillig tilslutning for udenlandske udbydere/formidlere

Det er blevet overvejet, om loven skal udvides, således at udenlandske flyselskaber og udenlandske udbydere af flybilletter frivilligt kan tilslutte sig den danske ordning. Det vil i praksis være meget vanskeligt for

Rejsegarantifonden at håndhæve lovkravene over for udenlandske virksomheder, der har tilsluttet sig ordningen. Baggrunden for det nuværende krav om etablering i Danmark skyldes især håndhævelsessensyn. Det vil være meget vanskeligt for Rejsegarantifonden at føre et effektivt tilsyn med udenlandske rejseudbydere, der frivilligt lader sig registrere i fonden. Derudover vil det være meget svært for fonden at fastsætte og håndhæve kravene til garantistillelse over for udenlandske virksomheder.

Samlet set vil muligheden for en frivillig tilslutning for udenlandske udbydere indebære store vanskeligheder i forhold til fondens håndhævelse af lovkravene fx i forhold til garantistillelse og krav om indsendelse af revisorpåtegnede regnskaber mv. over for de udenlandske rejseudbydere. Det vurderes derfor, at det ikke er hensigtsmæssigt at give udenlandske flyselskaber og udenlandske udbydere af flybilletter mulighed for at tilslutte sig ordningen.

4.5. National ordning

Det er blevet overvejet, hvorvidt man skal afvente eventuelle EU-regler på området.

Det primære hensyn bag lovforslaget er at sikre forbrugerne den bedst mulige beskyttelse, hvis deres rejseudbyder går konkurs. Heroverfor står hensynet til, at dansk etablerede virksomheder har vilkår, som svarer til deres udenlandske konkurrenter. For at sikre dette er det blevet overvejet, om man skal afvente eventuelle fælles-europæiske regler på området. Dette skal også ses i lyset af, at den nuværende rejsegarantiordning bygger på et EF-direktiv.

Kommissionen er ved at gennemgå pakkerejsedirektivet med henblik på at vurdere, om der er behov for opdateringer. Kommissionen forventes tidligst at komme med et forslag til et revideret pakkerejsedirektiv i 2010, som herefter skal behandles og først derefter vedtages. Danmark har i forbindelse med Kommissionens arbejde peget på, at Kommissionen bør undersøge, om enkeltydelser som flyrejser bør omfattes af pakkerejsedirektivet.

Det er på nuværende tidspunkt uvist, om og hvornår der vil komme fælles-europæiske regler på området.

Det kan virke u hensigtsmæssigt at etablere en ren national ordning, der udelukkende gælder for virksomheder etableret i Danmark. Markedet for flybilletter kan ikke afgrænses nationalt, og man får ikke beskyttet de mange danske forbrugere, som køber flybilletter på udenlandske hjemmesider, hvor selskabet ikke er etableret i Danmark.

Samlet set er der tale om en balance i forhold til forbrugerbeskyttelseshensynet og virksomhedernes vilkår i forhold til deres udenlandske konkurrenter. Udviklingen i rejsebranchen indenfor det sidste år tyder på, at det på nuværende tidspunkt er nødvendigt at sikre forbrugerne mod konkurser i flybranchen. På den baggrund er den samlede vurdering, at hensynet til forbrugerbeskyttelsen og usikkerheden omkring eventuelle fælles-europæiske regler på området indebærer, at det er mest hensigtsmæssigt at indføre en national ordning på nuværende tidspunkt.

4.6. Forsikringsordning

Det har været overvejet at kombinere en forsikringsmodel med en ændring af den nugældende lov. En sådan ordning ville indebære, at rejsearrangørerne/formidlerne ville få mulighed for at vælge, hvorvidt de enten vil lade sig omfatte af Rejsegarantifonden, eller om de vil udbyde en obligatorisk konkursforsikring til deres kunder.

Det vurderes, at forsikringsbranchen kun vil kunne udbyde en sådan konkursforsikring til få virksomheder med en vis økonomisk soliditet, hvilket bl.a. ville medføre en urimelig skævvridning mellem små og store udbydere. Ordningen kan samtidig risikere at blive uigennemsigtig for forbrugerne, da det kan blive vanskeligt for forbrugerne at vide, om de er dækket hos et forsikringsselskab eller Rejsegarantifonden, hvis deres rejsearrangør går konkurs. Ordningen vil også kunne gøre det vanskeligt at etablere et fælles rejseankenævn, ligesom der vil skulle etableres et administrativt organ, der fører tilsyn med området.

Samlet set vil der således være tale om en ordning, der kan gøre området uigennemsigtigt for forbrugeren og samtidig gøre det vanskeligt at oprette et fælles rejseankenævn. På den baggrund vurderes det ikke at være hensigtsmæssigt at kombinere en forsikringsmodel med en ændring af den nugældende lov.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil på den ene side medføre øgede administrative konsekvenser for det offentlige. Den foreslåede ordning vil i etableringsfasen kræve en række godkendelser mv. Derudover vil arbejdet med løbende at føre tilsyn med fonden, fx godkende fondens regnskab blive øget med forslaget.

På den anden side vil forslaget medføre, at Forbrugerklagenævnet ikke længere skal behandle klager over flyrejser.

Økonomi- og erhvervsministeren kan med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg stille garanti for lån optaget af fonden til opfyldelse af dens forpligtelser. Disse lån forudsættes tilbagebetalt af fonden selv, eventuelt gennem fastsættelse af højere bidrag.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af forslagets erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser. I den forbindelse har CKR følgende bemærkninger:

Økonomiske konsekvenser

Forslaget indeholder direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder, idet der stilles krav om garantistillelse samt betaling af administrationsbidrag. Forslaget medfører øgede erhvervsøkonomiske byrder, da populationen øges. CKR bemærker, dog at dette administrationsbidrag til fonden er omsætningsbestemt, hvilket er positivt, idet de erhvervsøkonomiske konsekvenser dermed vil stå i forhold til den enkelte virksomheds størrelse.

Administrative konsekvenser

Forslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for de omfattede virksomheder. Det vurderes, at kravet om forudbetaling, som en forudsætning for registrering og anmeldelse, er med til at lette de administrative byrder for de selskaber, der undtages fra anmeldelse og registrering.

Der er dog samtidig tale om en forøgelse af populationen, idet flyrejser også omfattes, hvilket indebærer negative administrative konsekvenser for omfattede virksomheder. Det er CKR's opfattelse, at de fleste private flyrejser sker ved forudbetaling, hvorfor den øgede population vil blive omfattet af anmeldelses- og registreringspligten.

De løbende byrder er tidligere opgjort i AMVAB-mæssig sammenhæng. Kravet om anmeldelse og registrering samt kravet om løbende indsendelse af nøgletal og regnskabsoplysninger er begge tidligere målt i AMVAB-regi til at udgøre 3,5 timer på årligt samfunds niveau svarende til henholdsvis 2.998.740 kr. og 2.672.790 kr. årligt. Disse målinger er foretaget ud fra en population på 530 registreringspligtige. Denne population forventes som minimum at øges med 23, hvilket beløber sig i en øget årlig byrde på ca. 250.000 kr. Det har dog ikke været muligt at kvantificere de nøjagtige byrder, da vi ikke på nuværende tidspunkt kender andelen af udenlandske flyselskaber, der er etableret i Danmark, danske formidler for udenlandske udbydere af flytransport samt udbydere af pakkerejser, der også arrangerer flyrejser. Disse vil også blive omfattet af de nye regler og dermed øge populationen yderligere.

Forbrugerstyrelsen har oplyst, at selskaberne endvidere har behov for at omstille sig til de nye regler, da kunden skal opgive nye oplysninger i forhold til hidtil. Dette medfører nye omstillingsbyrder for de omfattede virksomheder. Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at kvantificere omstillingsbyrden.

Samlet set vurderes forslaget således at medføre omkostninger for de nye virksomheder, der omfattes af ordningen. Lovforslaget vil derfor blive inkluderet i den næste opdatering af Økonomi- og Erhvervsministeriets AMVAB-måling, hvor den endelige population vil blive opgjort.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Der vil være en yderst begrænset administrativ konsekvens for borgerne, idet forslaget indebærer, at de skal oplyse, hvorvidt rejsen er til privat eller erhvervmæssig brug.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Lovforslaget har været i høring hos:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BARD, Campingrådet, Cimber Sterling, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Biludlejere, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI), Den Danske Dommerforening, DFDS A/S, Feriehusudlejernes Brancheforening, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Rejsearrangører i Danmark (R.I.D.), Forsikring & Pension, Firluftsrådet, HK, HORESTA, Håndværksrådet, Landsforeningen Dansk Vandrelaug, Landsorganisationen i Danmark, Pakkerejse-Ankenævnet, Rejsegarantifonden, Rigsrevisionen, SAS, Statens Luftfartsvæsen, Stena Line A/S, Sø- og Handelsretten, Søsportens Brancheforening, Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening og Visit Denmark.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/Mindreudgifter	Negative konsekvenser/Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Økonomi- og erhvervsministeren kan med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg stille garanti for lån optaget af fonden til opfyldelse af dens forpligtelser. Hvis denne situation opstår, kan det i en periode medføre merudgifter for staten.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget medfører, at Forbrugerklagenævnet ikke længere skal behandle klager over flyrejser.	Forslaget vil medføre øgede administrative konsekvenser for det offentlige, da ordningen i etableringsfasen vil kræve en række godkendelser mv. Arbejdet med løbende at føre tilsyn med fonden vil med forslaget blive øget.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget indeholder direkte økonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder, idet der stilles krav om garantistillelse samt betaling af administrationsbidrag. Forslaget medfører øgede erhvervsøkonomiske byrder, da populationen øges.
Administrative konsekvenser erhvervslivet	Det vurderes, at kravet om forudbetaling, som en forudsætning for registrering og anmeldelse, er med til at lette de administrative byrder for de selskaber, der undtages fra anmeldelse og registrering.	Samlet set vurderes forslaget at medføre omkostninger for de nye virksomheder, der omfattes af ordningen. Lovforslaget vil derfor blive inkluderet i den næste opdatering af Økonomi- og Erhvervsministeriets AMVAB-måling, hvor den endelige popu-

		lation vil blive opgjort.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Der vil være en yderst begrænset administrativ konsekvens for borgerne, idet forslaget indebærer, at de skal oplyse, hvorvidt rejsen er til privat eller erhvervmæssig brug.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at ”rejsearrangement” overalt i loven udskiftes med ”rejseydelse”.

Definitionen af ”rejseydelse” kommer herefter til at bestå af den nugældende lovs definition af rejsearrangement samt flytransport, som nærmere beskrevet i forslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Det foreslås, at ”arrangør” overalt i loven udskiftes med ”rejseudbyder”.

Definitionen af ”rejseudbyder” er nærmere beskrevet i lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 3

Det foreslås, at den nugældende lovs § 1, stk. 1, ændres således, at det alene er forudbetalte rejseydelser til privat brug, der er omfattet af loven. I henhold til den nugældende lov er alle rejsearrangementer omfattet af rejsegarantiordningen, uanset om de er forudbetalte eller erhvervet til privat eller erhvervmæssig brug.

Baggrunden, for at det alene er rejseydelser til privat brug, der skal være omfattet af loven, er, at formålet med den gældende garantiordning primært har været at beskytte forbrugerne. Afgrænsningen af hvorvidt der er tale om en rejseydelse til privat brug eller en erhvervsrejse, skal defineres i henhold til § 4a i købeloven. Heraf fremgår det, at ved et forbruger køb forstås et køb, som en køber (forbruger) foretager hos en erhvervsdrivende, der handler som led i sit erhverv, når køberen hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Sælgeren har bevisbyrden for, at købet ikke er et forbruger køb. Som forbruger køb anses endvidere køb fra ikke-erhvervsdrivende, hvis aftalen om køb er indgået eller formidlet for sælgeren af en erhvervsdrivende. Den enkelte forbruger skal oplyse, om der er tale om en rejse til privat eller erhvervmæssig brug. Ordningen dækker alene de forbrugere, der har oplyst, at rejsen er til privat brug.

Den foreslåede ændring af loven indebærer således, at udbydere og formidlere fremover skal kunne skelne mellem rejser til privat brug og rejser til erhvervmæssig brug. Det vil imidlertid være frit for den enkelte udbyder og formidler at vælge den mest hensigtsmæssige løsning, herunder som led i indretningen af deres elektroniske system, til at skelne mellem rejser til privat brug og til erhvervmæssig brug. Det vil på samme måde være frit for den enkelte udbyder og formidler at indrette deres system for så vidt angår opkrævning af gebyret til Rejsegarantifonden.

Baggrunden, for at det alene er forudbetalte ydelser, der skal være omfattet af loven, er, at kunder kun har behov for dækning, hvis der er erlagt et beløb som betaling for rejseydelsen, jf. forslagets § 1, nr. 7. I dag skal pakkerejsearrangører i henhold til den nugældende lov foretage anmeldelse og registreres i Rejsegarantifonden, selvom de ikke modtager forudbetaling. Dette giver ikke mening i forhold til, at det alene er forudbetalte ydelser, der er beskyttet af rejsegarantiordningen. Og det er derudover forbundet med administrative

byrder for erhvervslivet. Derfor foreslås det, at loven ændres, så det alene er rejseudbydere, der opererer med forudbetaling, der skal foretage anmeldelse og registreres i fonden.

Det foreslås, at ordene ”der skal yde kunder bistand” udgår, da disse ikke bidrager til at oplyse om lovens formål.

Det foreslås, at ”arrangør” ændres til ”rejseudbyder”, da formålet med lovforslaget er at udvide lovens anvendelsesområde til også at omfatte udbydere af flytransport. Denne ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 6 og 7, hvor ”arrangør” ændres til ”rejseudbyder”, jf. i øvrigt bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

Det foreslås, at ”rejser” ændres til ”rejseydelser”. Det medfører, at rejseankenævnet, skal behandle klager over alle rejseydelser, som defineret i forslagets § 1, nr. 5, det vil sige, også klager over flytransport.

Indtil 1. april 2008 var der et godkendt, privat klagenevnet, der behandlede klager over såvel pakkerejser som flyrejser og var finansieret via pakkerejsearrangørernes bidrag til Rejsegarantifonden.

Danmarks Rejsebureau Forening, der var en af stifterne af rejseankenævnet, opsigde imidlertid vedtægterne for rejseankenævnet til udløb den 31. marts 2008, da foreningen ikke ønskede at medfinansiere behandlingen af klager over flyselskaber, fordi flyselskaberne ikke deltog i finansieringen af rejseankenævnet.

Dette lovforslag medfører, at rejseudbydere af flytransport samt danske formidlere af billeje i udlandet gennem administrationsbidraget til Rejsegarantifonden, jf. forslagets § 1, nr. 27, vil komme til at bidrage til ankenævnets drift. Derfor er det naturligt, at det nuværende Pakkerejseankenævn ændres til et rejseankenævn, der behandler klager over alle rejseydelser, herunder flytransport og billeje i udlandet.

Til nr. 5

Det foreslås, at definitionen af en rejseydelse kommer til at bestå af den nugældende definition af ”rejsearrangement”, som formuleret i den nugældende lovs § 2, stk. 1, nr. 1-3, samt af flytransport og billeje i udlandet formidlet af en dansk rejseudbyder, som indsættes som nyt nr. 4 og nyt nr. 5.

Det forudsættes, at flytransport samt billeje i udlandet formidlet af en dansk rejseudbyder er erhvervet som en separat ydelse.

Den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1-3, er en videreførelse af gældende lov. Dog foreslås det med disse bemærkninger, at et krydstogt, jf. den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 1, skal betragtes som en pakkerejse i sig selv. Et krydstogt består af både transport, som er selve sejladsen, og indkvartering. En pakkerejse består netop af en kombination af transport og indkvartering. Derfor kan det virke selvmodsigende, at et krydstogt, der består af både transport og indkvartering, ikke i dag betragtes som en pakkerejse.

Der ændres i øvrigt ikke ved bemærkningerne til den nugældende lovs § 2, stk. nr. 1-3.

Til nr. 6

Begrebet ”arrangør” er i den nugældende lov defineret, som enhver, der udbyder eller sælger rejsearrangementer. Formålet med loven er, at flytransport og billeje i udlandet formidlet gennem en dansk udbyder også skal være omfattet.

Det foreslås, at som rejseudbyder anses enhver, der udbyder eller sælger rejseydelser. Som nævnt i bemærkninger til forslagets § 1, nr. 5, og den nugældende lovs § 2, stk. 1, er rejseydelser defineret som pakkerejser, ydelser der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme rejseudbyder eller formidler, men som ikke er en pakkerejse, transport og anden turistmæssigt ydelse, som ikke har en varighed over 24 timer, men en samlet pris på over 100 kr., flytransport eller billeje i udlandet formidlet af en dansk rejseudbyder.

Den foreslåede ændring indebærer således, at rejseudbydere, der udbyder flytransport eller billeje i udlandet, også bliver omfattet af loven.

Derudover indsættes en definition af ”formidler for en udenlandsk rejseudbyder”, da loven skelner mellem formidlere for nationale rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere.

Til nr. 7

Det foreslås, at den nugældende lovs § 5, stk. 1, ændres, så det fremgår, at fonden alene yder dækning til rejseydelser erhvervet til privat brug. Der er således tale om en konsekvensrettelse i forhold til, at det alene er rejseydelser til privat brug, der skal være omfattet af loven.

Der ændres ikke på kriterierne for, hvornår rejseudbyderens økonomiske forhold tilsiger, at fonden skal yde dækning.

Derudover foreslås det, at den nugældende lovs § 5, stk. 1-4, også skal gælde for formidlere for udenlandske rejseudbydere. Formidlere for udenlandske rejseudbydere skal foretage anmeldelse og lade sig registrere i fonden, og fonden yder også dækning til kunder, der har lidt tab, på grund af en formidler for en udenlandsk rejseudbyders økonomiske forhold.

Til nr. 8

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at fonden kan yde godtgørelse til en formidler, der efter en rejseudbyder af flytransports konkurs eller insolvens har opfyldt kundens krav. Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 5, stk. 5, som gælder for udbydere af pakkerejser. Der henvises derfor i øvrigt til bemærkningerne til den nugældende lovs § 5, stk. 5.

Til nr. 9

Der er i den nugældende lov en inkonsekvent brug af ordet ”rejsearrangement” og ”rejse”. ”Rejse” og ”rejsearrangement” er i den nugældende blevet fortolket ens. Det foreslås, at ”rejse” erstattes med ”rejseydelse”.

Der er således tale om sproglig rettelse, der sikrer en konsekvent brug af i loven definerede begreber.

Til nr. 10

Det foreslås, at Rejsegarantifonden kan indtræde i kundens krav mod internationale kortselskaber i forbindelse med rejseydelser købt med internationale betalingskort i det omfang fonden har fyldstgjort disse.

Kunder, der har købt en rejseydelse med et internationalt betalingskort (fx MasterCard, Maestro, Visa Electron, American Express) direkte hos en rejseudbyder, kan gøre indsigelse via deres bank. Herefter vil banken sørge for at få dækket kortholders tab. Kortholder har, jf. de internationale kortselskabers regler, i mange tilfælde mulighed for at få tilbageført sin betaling for en forudbetalt billet, hvor rejsen er blevet aflyst som følge af en rejseudbyders konkurs.

Hvis kunden, som har betalt med et internationalt betalingskort, har fået dækning for sine tab hos Rejsegarantifonden, har det indtil nu været uklart, om fonden kan indtræde i kundens krav overfor betalingskortselskabet. Med denne bestemmelse præciseres, at fonden kan indtræde i kundens krav. Formålet er, at fonden får mindsket sit tab mest muligt.

Til nr. 11

Det foreslås, at det klart fremgår af § 8, stk. 1, at det kun er rejseudbydere, som modtager forudbetaling, der skal foretage anmeldelse til Rejsegarantifonden. Derudover præciseres det, at rejseydelsen skal være til privat brug.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til nr. 12

Det foreslås, at det fremgår af § 8, stk. 2, at rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, der udbyder og sælger rejser til privat mod forudbetaling, skal være registrerede i fonden.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at den nugældende lovs § 8, stk. 6, ophæves.

Til nr. 14

Af den nugældende lov fremgår det af § 8, stk. 3, at det er en betingelse for registrering, at arrangøren eller formidleren for en udenlandsk arrangør over for fonden stiller en omsætningsbestemt garanti i et pengeinstitut eller i et forsikringsselskab eller ved kontant deponering. Denne betingelse foreslås med dette forslag udvidet til også at gælde for rejseudbydere af flytransport og danske formidlere af billeje i udlandet.

Det foreslås, at der indføres én skala for alle rejseudbydere og formidlere for udenlandske arrangører, således at den nugældende lovs § 8, stk. 6, ophæves. Se bemærkningerne til § 1, nr. 15.

Det foreslås endvidere, at garantien ikke kan overstige 100 mio. kr. Det er vigtigt at sikre, at virksomheder omfattet af rejsegarantiordningen, uanset størrelsen af deres omsætning, har en mulighed for at få klarhed over det højeste beløb de kan blive pålagt at stille i garanti.

Til nr. 15

Det foreslås, at der indføres en skala for alle rejseudbydere og formidlere for udenlandske arrangører, således at den nugældende lovs § 8, stk. 6, ophæves. I henhold til den nugældende lovs § 8, stk. 6, skal arrangører eller formidlere for udenlandske arrangører, hvor flycharterrejser udgør 50 % eller derover af omsætningen, stille forhøjet garanti i forhold til andre arrangører. Det fremgår af de almindelige bemærkninger hertil, at flycharterrejser anses for at udgøre en større risiko end andre typer af rejsearrangementer, og at der derfor gælder en forhøjet garantiskala for disse rejser. Det har i praksis vist sig ikke at være tilfældet, og det er kun 21 ud af de 607 registrerede rejsearrangører i Rejsegarantifonden, der stiller garanti efter skalaen i den nugældende lovs § 8, stk. 6.

Derudover fik Rejsegarantifonden med lov nr. 207 af 29. marts 2004 mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse af arrangører, der driver virksomhed på uforsvarlig økonomisk grundlag. Det betyder, at garantifonden, uanset om det er en speciel skala for arrangører, hvor flycharterrejser udgør 50 % eller derover, kan kræve forhøjet garantistillelse, hvis den vurderer, at virksomheden drives på et økonomisk uforsvarligt grundlag.

Ophævelsen af den nugældende lovs § 8, stk. 6, vil som udgangspunkt medføre, at de 21 registrerede rejsearrangører, der i dag stiller forhøjet garanti iht. denne bestemmelse, skal stille en lavere garanti efter skalaen i den nuværende lovs § 8, stk. 5. Dette vil dog ikke forringe forbrugerbeskyttelsen og fonden kan som nævnt ovenfor kræve forhøjet garanti, såfremt den vurderer, at virksomheden drives på økonomisk uansvarligt grundlag.

Forslaget indebærer således, at også udbydere af flytransport og formidlere af billeje i udlandet skal stille garanti efter skalaen i den nugældende lovs § 8, stk. 5.

Til nr. 16

Det foreslås, at den nugældende lovs § 9, stk. 2, ændres således, at størrelsen på fondens formue ikke længere er fastlagt ved lov.

Hensigten er, at bidragene pr. rejsedeltager i henholdsvis pakkerejser, flytransport pr. lejet bil i udlandet administreres særskilt. Det er tanken, at bidragene ligeledes skal gå til opbygningen af formuerne i særskilte fondskasser, for henholdsvis pakkerejser og flytransport samt billeje i udlandet, således at formuen i den ene fondskasse ikke kan bruges til at dække tab i den anden kasse.

Hvad angår fondskassen for pakkerejser, skal fondens formue løbende svare til de to største tab, som fonden har lidt siden 1997.

Hvad angår fondskassen for flytransport og billeje i udlandet, er det baseret på et skøn, hvor stor formuen i denne fond skal være. Hvad angår markedet for flytransport, vurderes det umiddelbart, at er større en markedet for pakkerejser. Derfor foreslås det, at størrelsen på formuen i denne fond, der skal dække tab på flytransport og billeje i udlandet, fastsættes til 200 mio. kr.

Der er ikke tilgængelige data for, hvor mange flyrejser til privat brug, der er købt hos rejseudbydere etableret i Danmark og som dermed vil blive omfattet af den foreslåede udvidelse af rejsegarantiordningen. For at sikre størst ensartethed mellem de to ”fondsklasser”, foreslås det, at bidraget pr. flyrejse og pr. lejet bil i udlandet fastsættes til 20 kr. Når fondens formue er på 200 mio. kr. skal der ikke længere betales bidrag. Hvis fondens formue kommer under 200 mio. kr. kan fondens bestyrelse fastsætte, at rejseudbydere af flytransport og danske formidlere af billeje i udlandet igen skal betale et bidrag til fonden. Bidragets størrelse fastsættes på dette tidspunkt af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Såfremt udviklingen i konkurser tilsiger det, kan fondens bestyrelse indstille til økonomi- og erhvervsministeren, at formuernes størrelse ændres. Det samme gør sig gældende for bidraget.

Til nr. 17

Som konsekvens af, at medlemmerne af fonden udvides også til at omfatte rejseudbydere af flytransport, udvides fondens bestyrelse fra 5 til 9 medlemmer.

Det forudsættes, at fordelingen af bestyrelsesposterne fordeles således, at foruden en formand er kunderne er repræsenteret af 4 medlemmer, pakkerejsearrangørerne af 2 medlemmer og udbyderne af flytransport ligeledes af 2 medlemmer.

Til nr. 18

Der foreslås en sproglig forenkling af § 14. Fonden skal således også fremover kunne bestemme, at garanti eller bidrag kan nedsættes for en rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyder.

Når fonden skal tage stilling til, om en rejseudbyders garanti eller bidrag skal nedsættes, skal fonden stadig lægge vægt på, om der indgår transport eller om der på anden måde er tale om særlige typer af rejseydelser, jf. den nugældende lovs § 14, stk. 1, nr. 1 og 2. Derfor er bemærkningerne til den nugældende § 14, stk. 1 og 2, fortsat gældende.

Til nr. 19

Ændringen er en konsekvens af, at loven udvides til også at omfatte flytransport.

Det foreslås, at den nugældende lovs § 20 ændres således, at det alene er udbydere af forudbetalte rejseydelser, der er omfattet af loven. I henhold til den nugældende lov er alle rejsearrangementer omfattet af rejsegarantiordningen, uanset om de er forudbetalte.

Baggrunden, for at det alene er forudbetalte ydelser, der skal være omfattet af loven, er, at kunder kun har behov for dækning, hvis der er erlagt et beløb som betaling for rejseydelser, jf. forslagets § 1, nr. 8. Uanset denne bestemmelse, skal pakkerejsearrangører i henhold til den nugældende lov foretage anmeldelse og registreres i rejsegarantifonden, selvom de ikke modtager forudbetaling. Derved pålægges erhvervslivet i dag en administrativ byrde. Derfor foreslås det, at loven ændres, så det alene er rejseudbydere, der opererer med forudbetaling, der skal foretage anmeldelse og registreres i fonden.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 20

Det foreslås, at § 21 ændres således, at det klart fremgår, at fonden ikke dækker rejseydelser der er markedsført og solgt i udlandet.

I den nugældende lov er dette udgangspunkt fraveget, for så vidt angår registreringspligtige arrangørers og formidlers salg af rejsearrangementer i udlandet, såfremt rejsearrangementet indeholder grænseoverskridende transport og udgår fra Danmark. Denne bestemmelse har givet Rejsegarantifonden anledning til en række praktiske fortolkningsproblemer, og derfor foreslås det, at den udgår. Hvis salget af rejseydelsen, der indeholder grænseoverskridende transport og som udgår fra Danmark, sker fra et EU-land, vil rejseydelsen være dækket af det pågældende lands rejsegarantiordning, da udgangspunktet, at alle pakkerejser købt i et EU-land, i henhold til Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure skal være konkursdækkede.

Et af de kriterier, der kan indgå i vurderingen af om en rejseydelse er solgt i udlandet, er, om det af aftaledokumentet fremgår, at rejseudbyderens kontoradresse ikke er beliggende i Danmark.

Til nr. 21

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at den nugældende lovs § 8, stk. 6, ophæves.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens ikrafttræden for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

I lov nr. 315 af 14. maj 1997 om en rejsegarantifond, som ændret ved lov nr. 164 af 15. marts 2000, lov nr. 207 af 29. marts 2004 og lov nr. 513 af 17. juni 2008 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »et rejsearrangement« til: »en rejseydelse«, »Rejsearrangement« til: »Rejseydelse«, »rejsearrangementer« til: »rejseydelser« og »rejsearrangementet« til: »rejseydelsen«.

2. Overalt i loven ændres »Arrangør« til: »Rejseudbyder«, »arrangør« til: »rejseudbyder«, »Arrangører« til: »Rejseudbydere«, »arrangører« til: »rejseudbydere«, »Arrangørers« til: »Rejseudbyderes«, »arrangørers« til: »rejseudbyderes«, »arrangøren« til: »rejseudbyderen«, »arrangørs« til: »rejseudbyders«, »arrangørens« til: »rejseudbyderens«, »rejsearrangør« til: »rejseudbyder«.

3. § 1, stk. 1, affattes således:

»Rejsegarantifonden er en privat selvejende institution. Fonden yder kunder bistand i henhold til §§ 5 og 6, når en kunde har indgået aftale om en forudbetalt rejseydelse til privat brug med en registreringspligtig rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder, jf. dog § 21.«

4. I § 1, stk. 2, ændres »rejser« til: »rejseydelser«.

5. § 2, stk. 1, affattes således:

»Ved en rejseydelse forstås:

§ 1. ---

Rejsegarantifonden er en privat selvejende institution, der skal yde kunder bistand. Fonden yder bistand i henhold til §§ 5 og 6, når en kunde har indgået aftale om et rejsearrangement med en registreringspligtig arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør, jf. dog § 21.

Stk. 2. Fonden finansierer og sekretariatsbetjener et rejseankenævn, der er oprettet og godkendt i henhold til lov om forbrugerklager. Rejseankenævnet behandler klager, der rejses af forbrugere vedrørende rejser. Nævnet drives og finansieres i overensstemmelse med lov om forbrugerklager.

§ 2. ---

Ved et rejsearrangement forstås:

- 1) En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af arrangøren udbydes samlet eller

- 1) En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af rejseudbyderen udbydes samlet

har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:

- a) Transport.
 - b) Indkvartering.
 - c) Anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.
- 2) En ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme arrangør eller formidlere, men som ikke er omfattet af nr. 1.
 - 3) Transport og anden turistmæssig ydelse, som ikke har en varighed over 24 timer, men har en samlet pris på over 1.000 kr.

§ 3. ---

§ 3. Som arrangør anses enhver, der i eget navn til kunder udbyder eller sælger rejsearrangementer direkte eller gennem en formidler, medmindre denne virksomhed alene udøves lejlighedsvis.

Stk. 2. Som formidler anses enhver, der udbyder eller sælger et rejsearrangement i arrangørens navn.

§ 5. ---

Når en kunde har indgået en aftale om et rejsearrangement, kan kunden få beløb, der er erlagt som betaling for et arrangement, godtgjort af fonden, hvis arrangørens økonomiske forhold har medført, at et rejsearrangement ikke kan påbegyndes. Hvis rejsearrangementet af samme grund afbrydes, kan kunden kræve godtgørelse fra fonden for den del af vederlaget, som svarer til de ydelser, der ikke er opfyldt over for kunden.

eller har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:

- a) Transport.
 - b) Indkvartering.
 - c) Anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.
- 2) En ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme rejseudbyder eller formidler, men som ikke er omfattet af nr. 1.
 - 3) Transport og anden turistmæssig ydelse, som ikke har en varighed på over 24 timer, men har en samlet pris på over 1.000 kr.
 - 4) Flytransport.
 - 5) Billeje i udlandet formidlet af en dansk rejseudbyder.«

6. § 3 affattes således:

»§ 3. Som rejseudbyder anses enhver, der i eget navn til kunder udbyder eller sælger rejseydelser direkte eller gennem en formidler, medmindre denne virksomhed alene udøves lejlighedsvist.

Stk. 2. Som formidler anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en national rejseudbyders navn.

Stk. 3. Som formidler for en udenlandsk rejseudbyder anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en udenlandsk rejseudbyders navn.«

7. § 5, stk. 1-4, affattes således:

»Når en kunde har indgået aftale om en rejseydelse til privat brug, kan kunden få beløb, der er erlagt som betaling for en rejseydelse, godtgjort af fonden, hvis rejseudbyderens eller formidlerens for en udenlandsk rejseudbyders økonomiske forhold har medført, at en rejseydelse ikke kan påbegyndes. Hvis rejseydelsen af samme grund afbrydes, kan kunden kræve godtgørelse fra fonden for den del af vederlaget, som svarer til de ydelser, der ikke er opfyldt over for kunden.

Stk. 2. Medfører en arrangørs økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

Stk. 3. Medfører en arrangørs økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende overnatningsmuligheder samt andre væsentlige fornødenheder, skal fonden sørge herfor eller yde en rimelig godtgørelse.

Stk. 4. Fonden kan endvidere yde kunden en rimelig godtgørelse for tab, der skyldes en arrangørs økonomiske forhold.

Stk. 5. Fonden kan yde en godtgørelse til en formidler, der som følge af en arrangørs økonomiske forhold har opfyldt kundens krav, jf. § 28, stk. 1, i lov om pakkerejser.

Stk. 6. Fonden kan medvirke til, at rejsearrangementer gennemføres, såfremt fonden skønner, at den derved vil opnå en væsentlig økonomisk besparelse.

§ 6. ---

§ 6. Anmodning fra kunden om godtgørelse i henhold til § 5 skal fremsættes over for fonden inden rimelig tid, dog senest 1 år efter, at rejsen er afsluttet eller det er åbenbart, at rejsen ikke vil blive gennemført.

§ 7. ---

Fonden indtræder i kundens krav, i det omfang den har fyldestgjort disse. Fonden har ret til at få de udgifter, som den har afholdt i forbindelse med hjemtransport og anden bistand, jf. § 5, stk. 2-5, godtgjort.

§ 8. ---

Arrangører og formidlere for udenlandske ar-

Stk. 2. Medfører en rejseudbyders eller formidler for en udenlandsk rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

Stk. 3. Medfører en rejseudbyders eller formidler for en udenlandsk rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende overnatningsmuligheder samt andre væsentlige fornødenheder, skal fonden sørge herfor eller yde en rimelig godtgørelse.

Stk. 4. Fonden kan endvidere yde kunden en rimelig godtgørelse for tab, der skyldes en rejseudbyders eller formidler for en udenlandsk rejseudbyders økonomiske forhold.«

8. I § 5 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Fonden kan yde godtgørelse til en formidler, der som følge af de økonomiske forhold hos en rejseudbyder, der sælger flytransport, jf. § 2, stk. 1, nr. 4, har opfyldt kundens krav.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

9. § 6 affattes således:

»**§ 6.** Anmodning fra kunden om godtgørelse i henhold til § 5 skal fremsættes over for fonden inden rimelig tid, dog senest 1 år efter, at rejseydelsen er afsluttet eller det er åbenbart, at rejseydelsen ikke vil blive gennemført.«

10. § 7, *stk. 1*, affattes således:

»Fonden indtræder i kundens krav, herunder i kundens krav mod internationale kortselskaber i forbindelse med rejseydelser købt med internationale betalingskort, i det omfang den har fyldestgjort disse. Fonden har ret til at få de udgifter, som den har afholdt i forbindelse med hjemtransport og anden bistand, jf. § 5, stk. 2 – 6, godtgjort.«

11. § 8, *stk. 1*, affattes således:

»Rejseudbydere og formidlere for udenland-

rangører skal foretage anmeldelse til Rejsegarantifonden, som registrerer og underretter de pågældende om optagelsen i registeret.

Stk. 2. Arrangører og formidlere for udenlandske arrangører må kun udbyde og sælge rejsearrangementer, såfremt de er registreret i Rejsegarantifonden.

Stk. 3. Det er en betingelse for registrering, at arrangøren eller formidleren for den udenlandske arrangør over for fonden stiller en garanti, der er afhængig af dennes omsætning, i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 4-6. Garantien skal stilles i et pengeinstitut, i et forsikringsselskab, ved kontant deponering eller ved deponering af andre tilsvarende aktiver. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke andre tilsvarende aktiver end kontante beløb der kan deponeres. Garantibeløbet skal af fonden kunne kræves indbetalt til dækning af krav, som fonden får mod arrangøren eller formidleren for en udenlandsk arrangør.

Stk. 4. ---

Stk. 5. En arrangør eller en formidler for en udenlandsk rejsearrangør skal stille en garanti, jf. dog stk. 6 og § 23, stk. 2. Garantien størrelse fastsættes således:

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 500.000 kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 15 mio. kr., er garantien 750.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 15 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.

ske rejseudbydere, der sælger forudbetalte rejseydelser til privat brug, skal foretage anmeldelse til Rejsegarantifonden, som registrerer og underretter de pågældende om optagelse i registret.«

12. § 8, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, der sælger forudbetalte rejseydelser til privat brug, må kun udbyde og sælge rejseydelser, såfremt de er registreret i Rejsegarantifonden.«

13. I § 8, *stk. 3*, ændres »stk. 4-6.« til: »stk. 4-5.«

14. § 8, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* En rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyder skal stille en garanti, jf. dog § 23, stk. 2. Garantien størrelse fastsættes som nævnt i nr. 1 -7, dog kan garantien ikke overstige 100 mio. kr.

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 500.000 kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 15 mio. kr., er garantien 750.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 15 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.

- 5) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
 - 6) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 250 mio. kr., er garantien 2 mio. kr.
 - 7) Ved en omsætning på mere end 250 mio. kr. er garantien på 2,5 mio. kr. og en yderligere garanti på 1 mio. kr. for hver 100 mio. kr., omsætningen overstiger 250 mio. kr.
- 5) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
 - 6) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 250 mio. kr., er garantien 2 mio. kr.
 - 7) Ved en omsætning på mere end 250 mio. kr. er garantien på 2,5 mio. kr. og en yderligere garanti på 1 mio. kr. for hver 100 mio. kr., omsætningen overstiger 250 mio. kr.«

15. § 8, stk. 6, ophæves, og stk. 7-9 bliver herefter stk. 6-8.

§ 9. ---

Stk. 2. Fondens bestyrelse kan fastsætte, at arrangører og formidlere for en udenlandsk arrangør skal betale et bidrag pr. deltager i et rejsearrangement, der er omfattet af fondens dækning, til fonden med henblik på at sikre, at fondens formue løbende svarer til de to største tab, som fonden har lidt siden 1997. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

§ 10. ---

§ 10. Fondens bestyrelse består af en formand og 4 medlemmer, der udnævnes af erhvervsministeren. Af de 4 medlemmer repræsenterer 2 de i fonden registrerede og 2 kunderne. Bestyrelsen og en stedfortræder for formanden udnævnes for 3 år.

§ 14. ---

§ 14. Fonden kan fastsætte bestemmelser om, at garantien eller bidraget nedsættes eller bortfalder for en arrangør eller formidler for en udenlandsk arrangør,

- 1) for rejsearrangementer, hvori der ikke indgår transport, jf. § 2, stk. 1, litra a, eller
- 2) for andre særlige typer af rejsearrangementer.

16. § 9, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Fondens bestyrelse kan fastsætte, at rejseudbydere og formidlere for en udenlandsk rejseudbyder skal betale et bidrag pr. rejsedel-tager i en rejseydelse, der er omfattet af fondens dækning. Størrelsen af fondens formue og bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi – og erhvervsministeren.«

17. § 10 affattes således:

»**§ 10.** Fondens bestyrelse består af en formand og 8 medlemmer, der udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren. Af de 8 medlemmer repræsenterer 2 de i fonden registrerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske arrangører, 2 de i fonden registrerede flyselskaber og formidlere for udenlandske flyselskaber og 4 kunderne. Bestyrelsen og en stedfortræder for formanden udnævnes for 3 år.«

18. § 14 affattes således:

»**§ 14.** Fonden kan fastsætte bestemmelser om, at garantien eller bidraget nedsættes eller bortfalder for en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder.«

§ 20. ---

§ 20. Pligten til at lade sig registrere omfatter her i landet etablerede arrangører og formidlere for udenlandske arrangører.

§ 21. ---

§ 21. Fonden dækker ikke rejsearrangementer, der er markedsført og solgt i udlandet. Registreringspligtige arrangørers og formidlers salg af rejsearrangementer i udlandet er dog dækket, såfremt rejsearrangementet indeholder grænseoverskridende transport og udgår fra Danmark.

§ 23. ---

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter indstilling fra fonden, hvis prisudviklingen eller udviklingen i fondens formue tilsiger det, forhøje garantistillelsen, jf. § 8, stk. 3-6.

19. § 20 affattes således:

»**§ 20.** Pligten til at lade sig registrere i fonden omfatter her i landet etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, der sælger forudbetalte rejseydelser til privat brug.«

20. § 21 affattes således:

»**§ 21.** Fonden dækker ikke rejseydelser, der er markedsført og solgt i udlandet.«

21. I § 23, *stk. 2*, ændres »stk. 3-6.« til: »stk. 3-5.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.